

Tilbudet som bortfaldet. I saa Fald vil der sædvanlig ikke være Grund til at paa-lægge Tilbudsgiveren at reklamere, fordi der senere indløber et forsinket Svar. Han maa kunne gaa ud fra, at Afsenderen af Svaret i Mellemtiden har faaet eller senere vil faa den af ham allerede afsendte Meddelelse. Den tyske borgerlige Lovbog § 149 fritager i dette Tilfælde Tilbudsgiveren for yderligere Meddelelse. Udkastet har dog ikke fastslaaet denne Regel, fordi den ikke altid vil passe. Det kan saaledes tænkes, at Tilbudsgiveren af Akceptantens Optræden eller af andre Omstændigheder maa kunne slutte, at hans første Meddelelse ikke er naaet eller ikke vil naa frem. I saa Fald bør han være pligtig at afsende ny Meddelelse til Løftmodtageren, jfr. herved det i Bemærkningerne til § 80 i Udkastet til Lov om Kommission, Handelsagenter og Handelsrejsende Side 105 anførte.

Til Opfyldelse af Tilbudsgiverens Reklamationspligt er det efter Udkastet ikke nok, at han meddeler, at Svaret er kommet for sent; han maa tilkendegive, at han ikke vil godkende Svaret. Dette synes at være det naturlige og stemmer med sædvanlig Handelsopfattelse, ligesom en tilsvarende Regel er udtalt i Schweizerlovens Art. 5, 3dje Stykke.

Ligesom i Udkastet til Lov om Kommission, Handelsagenter og Handelsrejsende (se § 3) har man her og andetsteds i Udkastet benyttet Udtrykket „give Meddelelse“ som teknisk Betegnelse for Reklamation, se § 42 og det ved den bemærkede, hvoraf fremgaar, at Reklamationen sædvanlig foregaar paa Adressatens Risiko, saaledes at det som Regel ikke vil blive Tilbudsgiveren til Skade, at hans Reklamation forsinkes eller gaar tabt undervejs, naar den blot er afsendt uden ugrundet Ophold. Hvorledes dette sidste Udtryk skal forstaas; maa bero paa Forholdene i de enkelte Tilfælde. Ved Udtalelsen af, at Svaret ikke skal gælde som nyt Tilbud, henpeges paa, at der ikke uden videre kan gælde saadan Frist til Overvejelse som efter § 3, 1ste Stykke. I Handels-

forhold vil man som Regel fortolke Udtrykket strengt, saaledes at Reklamation skal afsendes hurtigt. Navnlig udenfor Handelsforhold maa man efter Omstændighederne tage i Betragtning, at medens Tilbudsgiveren, saalænge Akceptfristen løber, maa være forberedt paa, at der kommer Svar, og eventuelt maa træffe Foranstaltning til dets Modtagelse, kan man ikke vente, at han efter Akceptfristens Udløb saaledes skal holde sig rede. Hans Bortrejse maa eventuelt kunne undskylde en noget sen Reklamation.

Virkningen af undladt Reklamation er efter Paragrafens sidste Punktum, at Aftale anses for sluttet, eller med andre Ord, den forsinkede Akcept maa tages for god. Dette stemmer med de oftnævnte tyske og schweiziske Lovbestemmelser og ligeledes med det ungarske Udkast § 937.

Bestemmelsen i § 4, 2det Stykke hviler paa den Betragtning, at Tilbudsgiveren maa kunne gaa ud fra, at Svargiveren ønsker, at Aftale skal komme i Stand, selv om Svaret mod hans Beregning ikke kommer frem i rette Tid. Altid vil dette dog ikke forholde sig saaledes. Svaret kan indeholde udtrykkelig Udtalelse om, at det kun skal gælde, saafremt det kommer frem i rette Tid, og i saa Fald kan Tilbudsgiveren naturligvis hverken ved en Akcepterklæring eller ved Undladelse af at reklamere bevirke, at Aftale kommer i Stand. Men ogsaa uden saadan udtrykkelig Tilkendegivelse kan Forholdet navnlig i Spekulationsretshandler være det, at Tilbudsgiveren maa kunne indse, at han ikke deraf, at Svargiveren vilde være bunden, hvis hans Erklæring kommer til at gælde som Akcept, kan slutte, at Svargiveren ogsaa vil være bunden ved sit Svar, saafremt det kommer for sent, og det altsaa vil være afhængigt af Tilbudsgiverens Overvejelser, om Aftale skal komme i Stand eller ikke. Og undertiden, saaledes ved Køb af Sæsonvarer, vil det efter Omstændighederne ifølge Svarets Forsinkelse være klart for Tilbudsgiveren, at Svargiveren nu ikke længere kan faa Varen til paaregnet Tid. At hverken Hoved-